

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/7457 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 4 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

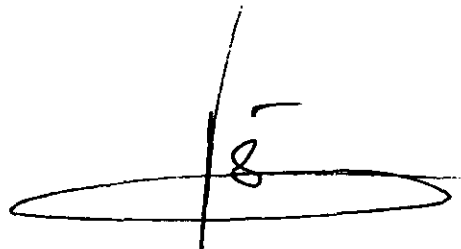
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 augustus 2007

382-527.

Verzonden: 28 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/7457 BEPTDN A S2

uitspraak: 29 juni 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van gestelde Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer: 0506.07.0206,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. J.C. aan het Goor, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 3 oktober 2005 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000. Bij beschikking van 23 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 19 februari 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en zijn in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 21 juni 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig van het eiland gelegen voor de kust van Somalië en behoort tot de Bajuni bevolkingsgroep. Op enig moment in 2005 kwamen gewapende bandieten (Galgalo) van het Somalische vasteland naar eisers ouderlijk huis op zoek naar eisers vader. Eisers moeder werd doodgeschoten en eiser werd weggestuurd om zijn vader te halen. Eiser is gevlucht naar de haven en is met een roeiboot de zee opgevaren. Een grotere boot heeft hem opgepikt en naar een Arabisch land gebracht. Van daar is eiser verder gereisd naar Nederland, waar hij in mei 2005 aankwam.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Verweerder acht het asielrelaas van eiser primair ongeloofwaardig en baseert zich hierbij onder meer op het feit dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit en reisroute vast te kunnen stellen. Voorts werpt verweerder eiser tegen dat hij summiere en deels onjuiste verklaringen heeft afgelegd over zijn beweerd land van herkomst terwijl uit het rapport taalanalyse van 26 mei 2006 blijkt dat eiser eenduidig niet uit Somalië afkomstig is.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij wel degelijk juiste gegevens heeft verstrekt over zijn directe woonomgeving in Somalië. Eiser betwist de uitkomst van de taalanalyse en stelt dat verweerder hem uitstel dient te verlenen voor een contra-expertise.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevreemdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van

- herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 (Trb. 1954, 88) betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) en bijbehorend Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76), wordt een vreemdeling als vluchteling aangemerkt indien deze uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Somalië zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Voorgaande geldt evenzeer voor het al dan niet overleggen van documenten.

Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Verweerder neemt het relaas van de vreemdeling en de daarin gestelde feiten voor waar aan, indien deze alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de VW 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de vreemdeling voordoen. Doen zich wel dergelijke omstandigheden voor, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 722, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Uit verweerders besluitvorming is, zoals ook ter zitting nader bevestigd, naar voren gekomen dat de afwijzing van de asielaanvraag door verweerder primair is gebaseerd op het standpunt dat het asielrelaas niet geloofwaardig wordt geacht.

Dit standpunt is allereerst gebaseerd op de omstandigheid dat eiser toerekenbaar geen documenten ter vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit, geen reisdocumenten en geen documenten ter staving van zijn asielrelaas heeft overgelegd, alsmede op het oordeel dat hij niet in staat is gebleken relatief eenvoudige vragen over zijn gestelde land van herkomst juist en afdoende te beantwoorden. Om die reden is de oprechtheid van zijn asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. De enkele, niet onderbouwde, stelling dat het niet overleggen van documenten hem niet kan worden verweten en dat hij wel degelijk juiste verklaringen over zijn herkomst en over zijn leefomgeving heeft afgelegd, volgt de rechtbank niet. Het ligt immers, ook volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State, op de weg van de vreemdeling om alle relevante feiten en omstandigheden aan te dragen die zijn asielrelaas onderbouwen. Vorenstaande gaat evenzeer op voor het al dan niet overleggen van documenten. De verantwoordelijkheid voor het overleggen van voor de asielprocedure relevante documenten en/of andere bewijsstukken ligt bij de vreemdeling en niet bij verweerder.

Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het afleggen van summiere en onjuiste verklaringen alsmede het niet overleggen van relevante documenten aan eiser kon worden toegerekend.

In het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel naar het land of plaats van herkomst van de vreemdeling, mag verweerder een taalanalyse uit laten voeren. Door dat te doen komt verweerder de vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormeld artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvragen ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, indien - zoals in het onderhavige geval - twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit. De conclusie in het verslag van de taalanalyse luidt dat eiser eenduidig niet afkomstig is uit Somalië, maar uit Kenia. Eiser heeft, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, geen contra-expertise laten verrichten. Eisers aanvraag is vervolgens - mede gelet op de uitkomst van de taalanalyse - afgewezen. Eiser heeft de uitkomst van de taalanalyse betwist. De rechtbank wijst er in dit verband op dat uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende gewaarborgd is. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. Er zijn door eiser geen concrete feiten gesteld die aanknopingspunten vormen om aan die deskundigheid te twijfelen. Indien eiser meent dat de verrichte taalanalyse ondeugdelijk is ligt het op zijn weg dat aannemelijk te maken. Hij kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat de minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten dan wel dat hij van een van die taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Geen rechtsregel verplicht verweerder vervolgens om de aan een contra-expertise verbonden kosten voor zijn rekening te nemen. De eventuele onmogelijkheid deze kosten te dragen dient derhalve voor rekening en risico van eiser te blijven. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat de minister de verrichte taalanalyse bij zijn beoordeling mocht betrekken.

Verweerder heeft zich, gelet op de daartoe gegeven motivering, naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij van Somalische afkomst is en dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig

Zaaknummer: AWB 07/7457 BEPTDN A S2

5

wordt geacht.

Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, onder a, b, c of d Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlelen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstrā, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier.

De griffier is niet in staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

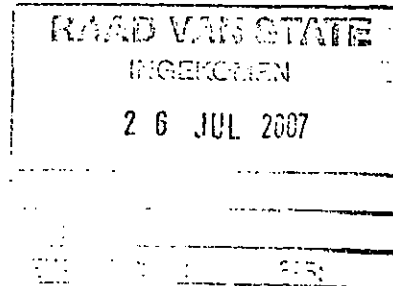
Afschrift verzonden: - 4 JUL 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Leeuwarden, 25 juli 2007

inzake : 1
 geboren op
nationaliteit: Somalische
doss.nr. : 0506.07.0206
crv.nr. :
onze ref. : 27.1114/hg/dk

A P P E L S C H R I F T

Geeft te kennen:

, geboren op op van
Somalische nationaliteit, thans verblijvende te AZC
Musselkanaal, verder "appellant" te noemen,

te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de
Spanjaardslaan nr. 147, ten kantore van de advocaat en
procureur **mr H.T. Gerbrandy**, die te dezer zake door
voornoemde cliënt tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt
gesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemde
cliënt hoger beroep in te stellen en daartoe derhalve
bepaaldelijk gevolmachtigd is;

Appellant heeft op 3 oktober 2005 een aanvraag om een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.

Bij beschikking van 23 januari 2007 heeft verweerder
afwijzend op deze aanvraag beslist.

mr R.R. van den
mw. mr J.F. Rouwé - De
mr G.A. I
mw. mr J. Ooster
mr H.T. Gerbra
mw. mr A. Szir

Spanjaardslaan 1

Postbus 1
8900 AC Leeuwarden

T 058 - 213 47
F 058 - 212 65

elst-rouwe@planet

Derdenrekeni
Friesland Ba
rek.nr. 29.64.82.9

-2-

Op 19 februari 2007 heeft appellant beroep ingesteld tegen de beslissing van 23 januari 2007. Dit beroep is op 21 juni 2007 door de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen behandeld.

De rechtbank Assen heeft bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden 4 juli 2007, het beroep tegen de beslissing van verweerder van 23 januari 2007 ongegrond verklaard (productie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen tijdig hoger beroep in.

Grief:

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank met betrekking tot de taalanalyse en de conclusie die daaruit door verweerder mogen worden getrokken, zoals op pagina 4 derde alinea van de bestreden uitspraak.

Toelichting:

Uit de overwegingen van de rechtbank in de bestreden uitspraak blijkt dat de rechtbank geen dan wel onvoldoende waarde heeft gehecht aan hetgeen door appelland in de gronden van het beroep tegen de conclusies van de taalanalyse naar voren is gebracht.

Zo heeft de rechtbank onvoldoende gemotiveerd verworpen het beroep van appelland op de slechte kwaliteit van de geluidsopname voor de taalanalyse. Immers, het lijkt geen twijfel dat van een niet goed verstaanbare spreker moeilijk is vast te stellen welke taal of taalvariant hij spreekt. Dit is voorts geen kritische kanttekening - en kan derhalve ook niet als zodanig worden afgedaan - maar een concreet beroep op de door verweerder in acht te nemen vergewisplicht, namelijk dat zij de door haar in te schakelen deskundige van het juiste materiaal voorziet.

-3-

Ten tweede heeft de rechtbank verzuimd op dit punt overwegingen te wijden aan het beroep op de onvolledige en onzorgvuldige reactie hierop van het Bureau Land en Taal, te meer daar die reactie een dragende overweging vormt van de beslissing.

Ten derde heeft de rechtbank niet dan wel onvoldoende gemotiveerd waarom de Staatssecretaris in redelijkheid appellant niet meer gelegenheid heeft geboden de contra-expertise te voltooien en de volledige resultaten daarvan over te leggen. Zulks had binnen de proceseconomie en -orde goed gekund. Het voorwaardelijk beroep van appellant op artikel 83 Vw is tevens ongemotiveerd verworpen.

REDENEN

Waarom appellant verzoekt de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen d.d. 29 juni 2007 (AWB 07/7457) te vernietigen.

H.T. Gerbrandy
bepaaldelijk gevolmachtigde van appellant